

Váyase... Señor González

«...O millor, marxem nosaltres!»

L'article de Felipe González

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/93237/felipe/gonzalez/compara/proc/catala/amb/feixisme/nazisme/dels/anys/30>) ha estat molt comentat, sobretot per la part que compara el moviment sobiranista amb els totalitarismes dels anys 30 a Europa. En un país europeu normal, frivoltzar sobre el nazisme i el que va representar l'extermini premeditat de milions de persones per motius racials, seria considerada una relliscada tant monumental que el dirigent en qüestió tindria serioses dificultats. Aquí tot un ex-president ens pretén penjar l'etiqueta de nazis, en banyador i fumant-se un puro, a un moviment sobiranista que l'única pretensió que té és posar unes urnes perquè la gent voti i decideixi que vol ser.

Ara bé, aquesta desafortunada frase no és el més greu de l'article, sinó el fet que un suposat demòcrata, que va contribuir a consolidar la democràcia a l'estat, ens tracti com a súbdits i menystingui, sigui quin sigui, el resultat de les eleccions del 27 de setembre. En aquest sentit González no només ens tracta de nazis, sinó, i més greu encara, ens tracta de súbdits, de gent que no tenim dret a opinar, ni a decidir. Ens nega la ciutadania i els drets que té qualsevol ciutadà.

Amb això, González és aplaudit per la dreta espanyola més rànica. Fins i tot, l'Aznar del ?váyase señor González?, que no s'han entès en quasi res, alhora de tractar-nos com a súbdits es posen d'acord.

L'article de González és més que un article, és un certificat que la famosa tercera via que propugnen PSC, Catalunya Si que és pot o Unió és una autèntica fal·làcia. Quan en un país com Espanya, l'esquerra i la dreta en l'única cosa que es posen d'acord és en tractar-nos com a súbdits que es pot esperar d'una negociació? Amb els súbdits no és negocia, no es dialoga, simplement s'imposa i ells han d'acatar.

Farien bé alguns de rellegir l'article i adonar-se que si bé el camí de l'estat propi no està exempt de dificultats i alguna incertesa, l'única certesa que tenim és que si aquesta vegada no fem un pas per decidir per nosaltres mateixos el nostre futur, l'Espanya de Gonzalez, Aznar i Pablo Iglesias té molt clar el nostre paper de súbdits. I en aquest cas ens tractaran com a súbdits rebels.